DE KERN VAN ENIGE ZOOLOGISCHE VAKKEN, BENADERD DOOR EEN LEEK

De Entomoloog, 't is vreeslijk naar,
Telt nooit dan zes paar benen maar,
Vier vleugels, twee antennes,
Wat baat hem verd're kennis ?

Insectenmond ? Mandibula,
Plaats die naast slakken-radula !
Geen vergelijking, zei u toch ?
Als kaars en zon ! Kan 't scherper nog ?

Een droef expert d'ornitholoog,
Want al is nog zo scherp z'n oog
't Bespeurt maar een paar benen,
Wat veren, krop met stenen.

En heerst er niet op Gallus' heem
Verwarring om een schijnprobleem ?
Wie was er eerder, 't ei, de kip ?
Zelfs 't philosoophje kijkt nu sip.

Waarom ook al die malligheid
Daar, over deez prioriteit ?
Heel in 't begin is 't al beslist
Hebt u het nu nog niet gegist ?
Sla Gen. 1:22 na.
Ja, duid'lijk!zegt ge dan weldra.

Hoe zielig toch is het bestaan
Des Ichthyoloogs, zie d'arme aan !
Een graat, een blaas, schub, kieuw en vin,
Voilà ! 't is weinig, pak maar in.
(Had beukelszoon soms niet bestaan
Dan was 't baantje al naar de maan).

Neen, zie dan de Malacoloog !
Maar, voor ik verder die verhoog . . .
Bescheidenheid past bij die staat.
Hij staat niet op de hoek der straat
Te kloppen op een trotse borst . . . . !
Neen, dank u, momenteel geen dorst.

't Geval is, dunkt me, nogal klaar.
Verder daarom geen commentaar.
Of hebt ge een betere visie ?
Treed dan maar in discussie.

's-Gravenhage, 30 januari 1962.

A.L. Brandhorst.

Wel, brave mede-leden,
Hier Brandhorst's eerste schreden
Op 't glibberig pad der kunst.
Misschien krijgt hij als gunst
en gratie van de Muze
Uw gunstig commentaar.

Red.